

”EN BRINNANDE KÄRLEK FÖR SANNINGEN”

Predikotext: Apg 19:8-20

⁸Sedan gick han in i synagogan och under tre månader predikade han frimodigt. Han samtalade med dem och försökte övertyga dem om det som hör till Guds rike. ⁹Men där fanns några som förhårdade sig och inte ville tro utan talade illa om `den vägen', så att alla hörde det. Då lämnade han dem och tog lärjungarna med sig, och varje dag höll han samtal i Tyrannus hörsal. ¹⁰Detta pågick under två år, så att alla som bodde i Asien, judar och greker, fick höra Herrens ord. ¹¹Gud gjorde ovanliga under genom Paulus händer, ¹²så att man till och med tog dukar och plagg som varit i beröring med hans hud och lade på de sjuka, och sjukdomarna lämnade dem och de onda andarna for ut. ¹³Några kringvandrande judiska andeutdrivare tog sig också för att uttala Herren Jesu namn över dem som hade onda andar. De sade: "Jag besvär er vid den Jesus som Paulus predikar." ¹⁴Det var sju söner till en viss Skevas, en judisk överstepräst, som gjorde så. ¹⁵Men den onde anden svarade dem: "Jesus känner jag till, och vem Paulus är vet jag, men vilka är ni?" ¹⁶Och mannen som hade den onde anden kastade sig över dem, övermannade alla och misshandlade dem så svårt att de måste fly ut ur huset, nakna och blodiga. ¹⁷Detta fick alla i Efesus veta, både judar och greker, och fruktan kom över dem alla, och Herren Jesu namn blev prisat. ¹⁸Många av dem som trodde kom och bekände öppet vad de tidigare hade gjort. ¹⁹Åtskilliga av dem som hade bedrivit trolldom samlade ihop sina böcker och brände upp dem offentligt. Man räknade ut vad de var värda och kom fram till femtiotusen silverdrakmer. ²⁰På detta sätt hade ordet genom Herrens kraft framgång och visade sin styrka. (Apg 19:8-20)

Bön: Fader, låt Ditt ord få plats i våra hjärtan. I Kristi namn, amen.

Inledning

Kära vänner! Bibeln talar mycket om sanningen och därför har också jag ofta poängterat sanningens viktiga betydelse. Det är inte myter och sagor som vår tro handlar om. Aposteln Johannes skriver: **”Jag blev mycket glad när bröderna kom och vittnade om den sanning som finns hos dig, hur du lever i sanningen. Ingenting gläder mig mer än att höra att mina barn lever i sanningen.”**¹ Guds ords sanning har skapat och kommer att skapa spänningar – ja, även konflikter i denna värld. Sanningens Gud och lögnens fader, djävulen, är i ständig konflikt. Vi som håller oss till Guds ord får vara beredda att ta emot hårda slag från mörkrets furste och dem som inte vill lyssna på Guds ord i dess helhet. När vi läser Kyrkans historia så ser vi att det har varit en kamp redan under den gammaltestamentliga tiden. Profeterna och de troende som har troget stått för den sanning som de har fått från Gud har ofta fått lida mycket. Apostlarna fick lida mycket för att de predikade och undervisade Guds ords sanning. Genom dagens predikotext får vi blicka in i apostel Paulus kamp. Jag kommer också att tala om Martin Luthers kamp för sanningen och hur han separerade sig från den romersk-katolska kyrkan. Den 10 december 1520 var en viktig dag för Luther. Då brände han påvens bannbulla och påvekyrkans kanoniska lag. Jag ser att det var en viktig milstolpe i hans liv. Det betydde att han tydligt tog avstånd från den romersk-katolska kyrkans lagar – den kanoniska lagen vilken är på många ställen i konflikt med de läror som vi har i Den Heliga Skrift.

Predikans tema är: **”En brinnande kärlek för sanningen”**. I första delen kommer vi att se, hur denna brinnande kärlek för sanningen **”kommer från Guds evangelium”**; i den andra delen, hur den **”leder oss att tala och vittna för sanningen”**; och i den tredje, hur den **”leder oss att följa sanningen också i handling”**.

* Predikad tidigare (med små ändringar jämfört med 2006 version) i Öjebyn, S:t Jakobs ev-luth församling, den 10 december 2006 (andra söndagen i advent).

¹ 3 Joh 3,4.

1. ...kommer från Guds evangelium

”Kärleken består inte i att vi har älskat Gud utan i att han har älskat oss och sänt sin Son till försoning för våra synder.”² Kärlekens ursprung och källa är Kärleken själv—Kärleken med stor K—alltså Gud!³ När vi nu har blivit Guds kärleks objekt, mottagare, och har blivit uppväckta till andligt liv genom evangeliet, har våra hjärtan också fattat kärlekens eld! Vi har börjat älska vår Gud och Frälsare, och inte bara det, utan också våra bröder och systrar i Kristus och vi är kallad att älska alla människor. Kristus har dött för alla och vill att alla skall bli frälsta.

I vår predikotext får vi blicka in i Paulus verksamhet—eller borde jag säga: i Herrens verksamhet genom Paulus. Men innan han blev en Kristi lärjunge och apostel, var han Kristi och Hans lärjungars våldsamme förföljare. Men för Kristus finns inga omöjliga fall! Vi minns från Apostlagärningarna berättelsen, hur denna Kristi förföljare mötte Kristus på vägen till Damaskus. Den Uppståndne vände Paulus väg och liv helt och hållet upp och ner—eller borde jag säga: till rätt håll! Guds evangelium upptände en brinnande kärlek i Paulus hjärta för Jesus Kristus—som är Sanningen, med stor S—och Guds ord, vilket är sanningen.

Guds kärlek har genom evangeliet skapat en brinnande kärlek för sanningen i många troendes hjärtan alltreddan från början. Samma Guds evangelium har upptänt brinnande kärlek i många kristnas hjärtan också efter apostlarnas tid. Luther var mycket besvärad under påvekyrkans undervisning om en villkorlig syndernas förlåtelse. Efter att den Helige Ande hade öppnat hans förstånd en gång när han läste från Bibeln, att **”Den rättfärdige skall leva av tro”**⁴, sade han: *”Då kände jag mig själv som alldeles nyfödd och att jag hade stigit genom öppna portar direkt till paradiset.”*⁵

Vi—du och jag—har blivit döpta i den största Kärlekens namn: i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Vi är iklädda i Kärleken, Jesus Kristus. Han själv bor i oss som tror evangeliet. Det är inte en liten sak, att **”vi är ett Guds tempel och att Guds Ande bor i”** oss!⁶ **”Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den helige Ande, som bor i er och som ni har fått av Gud, och att ni inte tillhör er själva? Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhärliga då Gud i er kropp!”**⁷

2. ...leder oss att tala och vittna för sanningen

Paulus gick **”in i synagogan och under tre månader predikade han frimodigt. Han samtalade med dem och försökte övertyga dem om det som hör till Guds rike.”** (v.8) Löftet om evangeliet var först given till judarna, Abrahams släkt, till Israel. I synagogorna hade man läst och predikat över Gamla testamentet. De hade hört om lagen och löftet om Messias, evangeliet. Även om största delen av israeliter vända ryggen mot Frälsaren Kristus, så fanns det några som tog emot Honom, blev övertygad, att Han var den utlovade Frälsaren. Paulus ville, att sina lantmän skulle tro och förstå, att Guds löfte om Messias hade blivit uppfyllt i Jesus. Han ”predikade frimodigt” för dem. Han var en jude och hade inträde till synagogorna, tills de stängde dörrarna för honom och öron för evangeliet... Det var Guds evangelium och kärlek som ledde Paulus att predika och kalla alla till Kristus!

² 1 Joh 4:10.

³ 1 Joh 4:8.

⁴ Rom 1:17.

⁵ Lutherin esipuhe latinankielisten teostensa julkaisuun v. 1545. Valitut teokset 1,3-11. Suom. Pentti Aalto. Porvoo 1958 (WSOY). Sidan 10.

⁶ 1 Kor 3:16.

⁷ 1 Kor 6:19,20.

Det var det samma evangeliet som hade fått plats i Luthers hjärta och som lät inte honom tuga. Gud hade valt och kallat doktor Martin Luther för att predika och vittna för sanningen! Luther trodde på Kristus och visste, att det var endast i honom som det sanna livet och saligheten fanns. Han talade, undervisade och predikade outtröttligt om sin Frälsare och lät inte någon världslig eller andlig makt nedtyta honom. Innan påvens och Luthers stigar åtskilde, var han en hängiven påvekyrkans anhängare. Han blev även munk och försökte hitta frid i sin samvete genom alla medel som påvekyrkan erbjöd. Men han hittade inte frid för sitt samvete eller försäkring om syndernas förlåtelse genom de medel som påvekyrkan erbjöd. Nej, det var först när han fick i tron höra evangeliet om Kristus som har gjort allt, och att vi kan inte göra någonting för vår frälsning, när hans samvete hittade frid och han fick ro och sann glädje i hjärtat.

Många av oss i vår församling och i LBK har också tillhört tidigare till falsklärliga kyrkor. Många av oss som kommer från stats- eller folkkyrkan har i början troligtvis kämpat inom den och hoppas att den skulle komma till bättring. Många av oss har säkert talat och vittnat för sanningen i sådana kyrkor innan vi har lämnat dem. Så gjorde även Paulus och Luther. Men de stannade inte tjurskalligt i kyrkor som tillbakavisade Kristus och Hans ord!

3. ...leder oss att följa sanningen också i handling

Kärleken har lett oss att tala och vittna för sanningen, men Gud har också kallat oss att lämna irrlärliga kyrkor och organisationer som inte vill höra sanningen och ta den i akt! Paulus lämnade synagogan som tillbakavisade Kristus: **”Men där fanns några som förhärdade sig och inte ville tro utan talade illa om ’den vägen’, så att alla hörde det. Då lämnade han dem och tog lärjungarna med sig, och varje dag höll han samtal i Tyrannus hörsal.”** (v.9) Den brinnande kärleken för sanningen ledde Paulus att dra sig ifrån synagogan och ta med sig de troende till **”Tyrannus hörsal”**. Det är bättre att vara i hyrda lokaler med Kristus och Hans ords sanning än i stora kyrksalar med antikrists och falska profeternas lära och lögn.

På Luthers tid fanns inga formulär att fyllas för att lämna kyrkan. Men genom att brinna påvekyrkans kyrkolag, den kanoniska lagen, och bannbullar demonstrerade Luther sin avgång från påvekyrkan. På vilket sätt skulle han kunnat göra det mer tydligt?! Dom som påstår att Luther aldrig skulle ha själv lämnat påvekyrkan utan blev utsparkad har helt enkelt fel. I början var tanken om att lämna påvekyrkan omöjlig för Luther, men han ändrade sig efteråt, när han började se, vad påven och hans kyrka egentligen var och gjorde. Luther skriver säger i en predikan: *”Den samma domen måste vi nuförtiden fälla till våra förföljare och evangeliets hånare, till exempel påven och hans hop. Vi måste helt och hållet avskilja oss från dem...”*⁸ Uppfattningen om Antikrist blev hela tiden tydligare för Luther. När påven beordrade, att Luthers skrifter skulle brännas utan att bevisa från Bibeln, att Luther hade fel, förstod Luther att påven var Antikrist. Påvens och hans kyrkas offentliga lära är antikristlig. Det har inte ändrats efter reformationens tid. Faktiskt den romersk-katolska kyrkans lära har blivit bara värre efter medeltiden!

Den brinnande kärleken för sanningen ledde Luther att följa sanningen också i handling. Det är den samma brinnande kärleken för sanningen som har lett många av oss, som har tillhört irrlärliga kyrkor, att inte endast prata men också agera genom att lämna kyrkoorganisationen som inte vill hålla sig till sanningen. I Efesos **”Många av dem som trodde kom och bekände öppet vad de tidigare hade gjort. Åtskilliga av dem som hade bedrivit trolldom samlade ihop sina böcker och brände upp dem offentligt.”** (v.18,19a) Kärleken för sanningen hittar olika sätt i olika situationer för att ge äran åt Gud. Vi ärar Gud genom att tro vad Han säger i Sitt ord och genom att också följa det i praktiken. Satan hittar många olika sätt att smutskasta Gud och Hans ord. Kärleken mot sanningen kan inte tuga i sådana situationer. Med Guds ord som Andens svärd ska vi kämpa

⁸ KP III, s. 577 #30 (översatt från finska: jet).

emot Satans lögner. Dom som har lämnat falska kyrkor för att bli medlemmar i en renlärig kyrka har 'bränt broarna' till falska kyrkor, som Luther gjorde när han brände påvekyrkans kyrkolag och påvens bannbulla. De kristna i Efesos visade sin kärlek för sanningen genom att bekänna öppet vad de tidigare hade gjort och genom att bränna trolldomsböckerna, även om de var dyra. Det är samma Satan som är bakom falska läror, trolldom och allt annat som vill skilja oss från sanningen och vår Frälsare! Paulus säger: Satans **”avsikter känner vi till.”**⁹ Från Bibeln ser vi vad han vill. Han vill med all medel leda oss till den eviga fördömsen med honom. Det är viktigt också för den andra generationen, som har fött inom LBK, och har inte behövt lämna statskyrkan, att veta varför man har lämnat den och våra församlingar är grundade! Det är för kärlekens skull, kärleken för sanningen! Därför att vi älskar vår Frälsare och litar på Hans ord! Det var därför Paulus var redo att skilja sig från de otrogna synagogorna. Det var därför Luther vågade motstå Antikrist och lämna hans kyrka. Det är därför Paulus undervisade och grundade kristna församlingar. Det är därför Luther undervisade och reformerade församlingar som hade fallit till mörker genom påvens gärningslära. Det är därför vi bekänner och undervisar i vår församling Guds ord och vill rätta oss efter den.

Avslutning

Kärleken i vår hjärtan har fötts genom evangeliet och det är från evangeliet som den får sin livskraft. Desto mindre man låter evangeliet få plats i vårt liv desto mindre känner man att man behöver den och då börjar våra hjärtan frysa och elden utslockna. Må Gud ge oss alltid den attityden om vilken psalmisten sjunger: **”Hur ljuvliga är ej dina boningar, HERRE Sebaot! Min själ längtar och trängtar efter HERRENS gårdar, min själ och min kropp jublar mot levande Gud.”**¹⁰ Vår församling är ett stort Guds under. Låt oss alltid tacka Gud och be, att vi får fortsätta att ha Guds rena lära bland oss och att vår kärlek för Frälsaren och sanningen får flamma upp till en ännu större eld än det är idag! Må Gud leda deras stigar tillbaka till gudstjänsten som blivit lockad av Satan till att lämna Kristi hjord och må den levande Guden leda våra stigar till dom som ännu inte känner Jesus så att vi får presentera Honom till dom och också deras hjärtan får börja brinna för sanningen! Finns det någonting viktigare här på jorden än Kristus och Hans församling? Nej! Nej! Och en gång till: Nej! Djävulen, världen och vårt kött försöker säga annat, men det är just därför vi behöver springa till Kristus och komma till gudstjänster och studera Bibeln! Jag behöver varje dag evangeliet. Jag behöver brödernas och systrarnas uppmuntran och stöd. Det finns ingen så högt utvecklad helgon här på jorden som kan ringakta evangeliet och den sanna kristna gemenskapen! Helt enkelt, vi klarar oss inte utan Kristus! Han är vårt liv och vårt enda sanna och hållbara hopp!

Amen.

*Bön: Jesus, låt oss alltid stå fast vid sanningen
och vår hjärtan alltid brinna av kärlek för Dig! Amen.*

Jan-Erik Tiri

⁹ 2 Kor 2:11.

¹⁰ Ps 84:2,3.